

**[Aksel Larsen.]** tænking at stemme for den her stillede Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen — jeg ved jo ikke, om den kommer til Afstemning her i Dag.

**Prieme:** Maa jeg sige til den ærede sidste Taler, at hvis han vil medregnes til de tænkende Mennesker, som han selv talte om, tror jeg, han skal tale lidt sagte om det Tilskud, der ydes Aktionærerne i De danske Sukkerfabrikker gennem den foreliggende Lov.

Det er i øvrigt nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Hauge, som giver mig Anledning til at tage Ordet. Det ærede Medlem talte i sine indledende Bemærkninger om, at Forbrugerne muligvis i den forløbne Tid kunde have faaet Sukkeret billigere. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at saa længe Staten tager saa stor en Afgift af Sukkeret, som den gør, kan jeg for mit Vedkommende ikke se, hvorledes dette skulde kunne lade sig gøre, for efter min Opfattelse kan man med nogenlunde Sikkerhed gaa ud fra, at naar en socialdemokratisk Regering fremsætter et Lovforslag, der bestemmer, hvilken Pris Sukkerroedyrkerne, Landbrugerne skal have for de Sukkerroer, de leverer De danske Sukkerfabrikker, er der ikke noget urimeligt i en saadan Pris. Det er sikkert en rimelig Pris, og den yder i hvert Fald ikke Landbrugerne større Fortjeneste, end de med Rette kan vente. Hvis man ser paa det Udbytte, som Aktionærerne i De danske Sukkerfabrikker faar, maa jeg ogsaa sige, at hvis man ikke ved Lov vil vedtage, at Aktionærerne intet Udbytte skal have, hvis man ikke vil ekspropriere Fabrikkerne og inddrage de Kapitaler, Aktionærerne har anbragt i dem, kan man ikke godt komme længere ned med Udbyttet. Sandheden er jo den, at Aktionærerne faar et Udbytte paa ca. 3 pCt. af den i De danske Sukkerfabrikker anbragte Kapital, Reservefonden iberegnet. Og ser man endelig paa den Avance, der ydes Detailhandelen ude over Landet, maa jeg jo sige, at hvis den skulde være mindre, maatte det ærede Medlem Hr. Hauge gaa ud fra, at Detailhandelen i mange Tilfælde ikke alene skulde distribuere Sukkeret gratis, lægge Emballage til og tage Svind paa sin egen Kappe, men ogsaa skulde give Penge til for at faa Lov til at sælge Sukkeret. Forholdet er jo det, at mange Steder i København sælges 2½ kg Melis for 98 Øre, og da Detailhandlerne giver 39 Øre pr. kg, vil det altsaa sige, at det sælges nøjagtigt til Indkøbspris — Svind, Omkost-

ninger, Emballage og s. v. betaler de paa-gældende Købmænd selv.

I Slutningen af det foreliggende Lovforslags § 6 findes en Bemyndigelse til den højtærede Handelsminister til at fastsætte Detailprisen. Tager jeg ikke fejl, fandtes der ogsaa i det tidligere Lovforslag en lignende Bemyndigelse. Imidlertid har Ministeren ikke benyttet sig af den. Jeg vilde finde det ret og rimeligt, at man, naar man sikrer Sukkerroedyrkerne en bestemt Pris for de Sukkerroer, de avler, og naar man samtidig enes med De danske Sukkerfabrikker om, at der ogsaa skal ydes dem en bestemt Pris, saaledes at Aktionærerne kan faa et efter min Opfattelse ringe Udbytte, at man saa ogsaa sikrede Detailhandelen en rimelig Pris. Jeg synes derfor, det vilde være hensigtsmæssigt i det Udvalg, der bliver nedsat, nærmere at overveje at henføre den Bemyndigelse, som den højtærede Minister ifølge Lovens § 6 har til at fastsætte Detailprisen, til § 4, i hvilken den Pris, Fabrikkerne maa tage, er fastsat, saaledes at man ogsaa i § 4 fastsatte en bestemt Minimumspris for Detailhandelen. Jeg synes, at en saadan Formulering af den paa-gældende Paragraf vil være rimelig. Man vilde derved paa samme Maade, som man over for Sukkerroedyrkerne og over for det øvrige Samfund ved denne Lovgivning søger at raade Bod paa visse uheldige Forhold, kunne give Detailhandlerne en Pris, som i hvert Fald betød, om ikke nogen stor, saa dog en rimelig Avance for dem. Detailhandlerne hører nemlig til den Del af Befolkningen, der i de senere Aar gennem mange af de Foranstaltninger, som Samfundsudviklingen har medført, er blevet daarligt stillet. Omkostningerne i Detailhandelen er ca. 15 pCt. — det tror jeg den højtærede Minister ved —, og jeg tror ikke, nogen i Befolkningen, selv om man ønsker, at Forbrugerne skal have en Nødvendighedsartikel som Sukker til en rimelig Pris, med Rette vil kunne indvende noget imod, at Detailhandelen, som distribuerer Sukkeret, i hvert Fald faar deres Omkostninger dækket. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister og til det Udvalg, jeg gaar ud fra bliver nedsat, at overveje, om det ikke vilde være rimeligt at indføre en Bestemmelse som den af mig her skitserede i Lovforslaget.

**Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel):** Jeg takker dem af de ærede Ordførere, der har givet Lovforslaget deres Tilslutning.

Til Ordføreren for Socialdemokratiet,